A°. 1827. N°.

ARNHEMSCHE COURANT.

Zaturdag den 18 Augustus.

B E V E L S C H R I F T.

Wij, Mr. *Cornelis Felix van Maanen*, Minister van Justitie, als door Zijne Majesteit bij voortduring belast met de waarneming der functien van Eersten President van het Hoog Geregtshof in *'s Gravenhage*,

Bevelen uit krachte van de Wet, dat de Assises in de Provincie *Gelderland* voor het derde vierendeels jaars van den jare 1827, zullen geopend worden te *Arnhem* op Maandag den 17. September eerstkomende, des morgens ten tien ure, op den voet bepaald bij de artikelen 16, 17 en 18 der Publicatie van den 11. December 1813.

Benoemen om dezelve te presideren den Heer Mr. *Cornelius Carbasius*, raad in bovengemeld Hoog Geregtshof;

En gelasten, dat deze ter diligentie van den Heer Prokureur-Generaal zal worden bekend gemaakt en afgekondigd.

Aldus gedaan te Brussel den 18. Julij 1827.

VAN MAANEN.

Van wege den Heer Eersten President:

De fungerende Eerste Griffier van het Hoog Geregtshof:

J. H. SPEIRMAN.

FRANKFORT, den 15. Augustus.

Volgens berigten uit Konstantinopel, van den 10. Julij, liep aldaar het gerucht, dat een Engelsch eskader, met 6000 man troepen aan boord, in de Middellandsche zee verwacht werd, om in Candia de bezetting af te lossen. Tusschen de Russische, Engelsche, Fransche, Oostenrijksche en Pruissische ministers te Konstantinopel hebben menigvuldige conferentien plaats, en dagelijks komen en vertrekken er koeriers. De onlangs van Weenen gekomen eerste Oostenrijksche tolk, de heer *Huszar*, heeft bijna dagelijks conferentien met de Turksche ministers.

— De jongste tijdingen uit Patras melden, dat de Turksche vloot deze haven den 12. Julij verlaten heeft, om naar Modon te zeilen en aldaar de Egijptische vloot te wachten.

In de Europisch-Turksche provincien is men even bezig, als in de hoofdstad, om troepen uit te rusten. Zij zijn bestemd om naar Griekenland gezonden te worden, ten einde den opstand spoedig geheel te dempen.

PETERSBURG, den [illegible] Augustus.

Het officiële dagblad bevat het volgende: [illegible]

Het Keizerlijke departement van buitenlandsche zaken heeft met een koerier, die den 25. Julij alhier is aangekomen, een traktaat ontvangen, hetwelk den 6. Julij ll. tusschen Rusland, Engeland en Frankrijk gesloten is, waarbij de grondslag wordt vastgesteld van schikkingen, ten einde een gelukkigen en duurzamen vrede in dat gedeelte der Levant te herstellen, hetwelk sinds 1821 verwoest wordt door eenen oorlog, waarover de godsdienst en de menschheid zuchten.

LONDEN, den 13. Augustus.

Een der dagbladen geeft eene schets van het laatste tijdperk des levens van den heer *Canning*. „Hij werd geenszins bestuurd door verwarde denkbeelden van algemeene menschlievendheid, door losse begrippen van onbepaalde vrijheid, maar door eenen verlichten, veelomvattenden geest. Die deed hem inzien, dat zonder vrijheid, wetten en eene regering om hare naleving te bevorderen, Spaansch-Amerika nimmer welvarend of vermogend kon worden, en dat zonder dat de nieuwe Staten geen waarde voor hunne bondgenooten of voor zich zelven konden hebben. Hij zag hunne inwendige beroerten en hunne onzekerheid van buiten, en dat, zoo zij niet door eenen magtigen staat der oude wereld erkend werden, die beroerten en onzekerheid nimmer zouden eindigen, immers nog lange jaren aanhouden. Uit dien hoofde bewerkte hij, dat zij door Engeland als zelfstandige mogendheden erkend werden. Dezelfde verlichte geest bestuurde hem bij de bescherming van Portugal, en het traktaat ten behoeve van Griekenland. Bij alles verloor hij geenszins het welzijn van Engeland in de eerste plaats uit het oog; hieraan moet men zijne bestendige zorg toeschrijven, om bij al wat hij ten behoeve van andere landen verrigtte, den vrede met vreemde mogendheden, zonder opoffering van 's lands eer, te bewaren. Hij doorzag, dat de Britsche handel alleen kon bloeijen met een welvarend land — met een dat iets te geven, en ook iets te nemen had — en dat hoe grooter het getal van zulke welvarende staten was, des te grooter ook de voordeelen konden zijn, die onze handel behaalde. De diepe inzigten bij zijne plannen zijn te meer in hem bewonderen, wijl niemand levendiger en vuriger verbeelding had dan hij, niemand zich door eene meer gevoelvolle dichterlijke geaardheid onderscheidde; deze eigenschappen, schoon zij zijne redenen opluisterden en versierden, werden geheel in bedwang gehouden bij zijne daden, bij welke men alleen koele en vaste berekening kon bespeuren."

„De redevoeringen van den heer *Canning* zijn nooit verzameld geworden, en men gelooft, dat hij weinige derzelve heeft herzien, om door de drukpers gemeen gemaakt te worden. Zijne welsprekendheid is echter algemeen bekend. Zij draagt den stempel van de school, waarin hij zijne vroegste en beste lessen ontving, namelijk die van *Pitt* en *Fox*. Weinigen hebben hem misschien geëvenaard in bevallige, wegslepende scherts, en tevens in dieptreffende reden, naar gelang des onderwerps."

„In den heer *Canning* heeft het land een even groot redenaar als staatsman verloren. Gelukkig, dat zijne plannen genoeg ontwikkeld zijn, dat zijne opvolgers de taak kunnen op zich nemen om zijne denkbeelden verder in wezen te brengen. Had hij eenige jaren langer geleefd, zoo had hij zijn groot werk — de erkenning van Zuid-Amerika, de bescherming van Portugal, de herstelling van Griekenland — voltooid mogen zien; dan hij stierf met de aangename overtuiging, dat de grondslag zoo stevig en veilig gelegd was, dat aan mindere handen gerustelijk de taak kon toevertrouwd worden om het gebouw verder op te trekken. Er is gezegd, dat hij voor Engeland niet lang genoeg geleefd heeft — dat is waar. Doch hoe lang zou hij moeten geleefd hebben, om het land te doen zeggen, dat hij lang genoeg geleefd had? Wanneer hij ook verscheiden ware, zou het land in zijne rouw nog altijd geklaagd hebben, dat hij aan de sterfelijkheid onderworpen was."

PARYS, den 14. Augustus.

De door den heer *Dupin* voorgestelde inschrijving, tot het vervaardigen eener medaille, ter vereering der nagedachtenis van den minister *Canning*, bedroeg gisteren, voor zoo ver men wist, reeds ongeveer vier duizend franken. [illegible]

— De *Moniteur* bevat heden een artikel, betrekkelijk den abt, die beschuldigd wordt, een vijfjarig meisje aangerand te hebben. Hij acht zich gelukkig te kunnen aankondigen, dat de abt een vreemdeling is.

— De zes Amerikaansche wilden die Frankrijk bezoeken, zijn gisteren te Parijs aangekomen.

— Het volgende is getrokken uit een berigt van den heer *Eijnard*: — De vrienden der Grieken verlangen ongetwijfeld te vernemen, welke hulpbronnen dit krijgshaftige volk, na den val van Athenen, zijn overgebleven, en het strekt ons tot innig genoegen, hun te kunnen melden, dat zij door weldadigen van het vaste land, bij voortduring, krachtdadig worden ondersteund. De kolonel *Heidegger* schreef den 31. Mei, dat alle [illegible] en men geen vooruitzigt had, om in de eerste [illegible] hij: „uwe zeventien [illegible] de overige zes duizend zijn in ontvang genomen en zullen binnen 14 dagen komen. Indien wij geene schulden hadden, zouden wij nooit zoo rijk geweest zijn. Men berekende de schulden te dier tijd op 8000 piasters, en had daarentegen in gereed geld 9000 en in wissels 6000 piasters. Sedert den 1. Junij, heeft men van onderscheidene kanten ontvangen 83,200 Spaansche piasters, zoodat men in het geheel over 98,200 piasters of ongeveer 250,000 gulden beschikken kon. Overigens zijn er zes schepen met Turksch koren, meel en andere levensmiddelen uit Ancona ontvangen — voorts uit Londen een schip met kruid en kolen, uit Livorno een schip met kruid, kogels en zeildoek, uit Londen een schip met kruid, verdere krijgsbehoeften en kolen en nog tien andere schepen na den 1. Junij. Op het einde van Julij is uit Marseille overigens een schip uitgezeild met houwitsers en een bekwaam ingenieur met de noodige middelen om kruid te maken. — De inkomsten der eilanden zijn voornamelijk bestemd voor de dienst van de vloot onder bevel van lord *Cochrane* en worden terstond in handen van eene speciale commissie gesteld.

Men kan overigens de verzekering geven, dat de penningen met de grootste zuinigheid worden besteed.

De moed der Grieken ontvlamt door dit een en ander op nieuw, en men koestert de hoop, dat hierdoor, en inzonderheid door de bescherming van drie Mogendheden, [illegible] nog in den loop van dit [illegible]

De heer *Heidegger* meldt het volgende: „de Grieken, ziende dat zij, bij eene algemeene verzameling en zonder taktiek, de Turken niet kunnen overwinnen, hebben besloten, den oorlog met kleine legerbenden te hervatten, hetgeen hun tot dus verre het voordeeligste is geweest. De Turken hebben, bij voortduring, gebrek aan levensmiddelen, en de Grieken zullen, door de communicatie der Turken af te snijden, allen toevoer beletten."

— Volgens berigten uit Perpignan, van den 7. dezer, was eene bende van 6 à 700 Carlisten voor Olot gekomen en had daar wapenen en kleederen geeischt. Aanvankelijk had men zich tegen hen verzet, maar nadat er ongeveer twee uren lang gevuurd was, waren zij de plaats binnen gekomen. Het Spaansche gouvernement heeft, volgens de jongste berigten uit Madrid, in aller ijl twee regementen infanterie naar Catalonie afgezonden, om de opstandelingen te beteugelen.

— Men meldt uit Saragossa, (Spanje) onder dagteekening van den 8. Julij, het volgende:

In 1823 preekte een geestelijke van de orde der Carmeliten in het klooster van St. Jozef binnen deze hoofdstad, en in weerwil der gevaren

waaraan hij zich blootstelde, omdat het nog onder de regering der cortes was, liet onze monnik zich door een onvoorzigtigen ijver vervoeren, en bediende zich van zeer beleedigende uitdrukkingen tegen de constitutie. Hij eindigde zijne preek met zijne toehoorders aan te bevelen drie *onze vaders* te bidden, de eerste voor de vrijheid van onzen welbeminden souverein, de tweede voor de zegepraal der Fransche wapenen, en de derde voor de verheffing van het katholijke geloof. Den volgenden dag vond men dezen prediker dood. De herstelling kwam, en er werd een regtsgeding begonnen tegen de personen, die van dezen moord beschuldigd werden, of verdacht waren, denzelven te hebben toegelaten of begunstigd. Verscheiden personen namen de vlugt: twee van hen bevinden zich thans te Cairo, anderen, die zich verlieten op de reinheid van hun geweten, bleven rustig in hunne woningen; doch zij werden in hechtenis genomen. De criminele regtbank heeft onlangs over hun lot uitspraak gedaan, en de uitvoering van het vonnis heeft op de volgende wijze plaats gehad:

De personen van *Sostret*, *Catalecha* en *Chavi*, alle drie welgezetene en zeer achtingswaardige ingezetenen, zijn gewurgd; deze voor de edellieden bestemde straf wordt, volgens een koninklijk besluit, op de verdedigers van Saragossa toegepast; vermits de drie genoemde personen hiertoe behoorden, hebben zij dit voorregt genoten.

De heeren *Emmanuel Estevan* en *Tardeo Ruvio* zijn tot eeuwigdurende galeistraf veroordeeld; de laatste is bovendien veroordeeld om bij de uitvoering der doodstraf, aan de drie daartoe veroordeelden, tegenwoordig te zijn: *Estevan* was beambte bij de stedelijke regering.

De heer *Damon Bellnendas*, koffijhuishouder, twee zeepzieders en verscheiden andere personen zijn veroordeeld, de eene tot de galeijen te Carthagena, de anderen tot die op het eiland van Gomera.

Eindelijk is de heer *Dominguch*, die destijds constitutionnele alcade was, en zich thans buiten het rijk bevindt, veroordeeld om gewurgd te worden, wanneer hij gevat wordt.

De drie tot de doodstraf veroordeelden hebben hun vonnis met veel moed en koelbloedigheid ondergaan.

LUIK, den 14. Augustus.

Z. K. H. de Prins van Oranje is dezen morgen omstreeks zes ure van Brussel alhier aangekomen. Twee ure daarna is Z. K. H. naar Argenteau vertrokken. Hoogstdezelve zal zich ook naar Spa begeven.

NULAND, (NOORD-BRABAND) den 13. Augustus.

Gisteren namiddag omstreeks 3½ uur, terwijl een zwaar onweder boven deze gemeente hing, is de bliksem in den toren dezer gemeente geslagen. [illegible] zich *Marcelis* [illegible] zich alhier bevindende, en gevolgd door [illegible] *rooy*, beiden alhier woonachtig, naar het bovenste van den toren; met hunne hulp gelukte het hem, de brandende makelaar, waaraan het kruis verbonden is, te blusschen. Behalve dat *Marcelis van Wyk* zijne handen heeft gebrand, is het gebleven bij het wegslaan van de twee noordwestelijke schilden, het verpletteren van den daarin verbonden stijl, het losbranden van het kruis, en het door den val verbrijzelen van een gedeelte van het dak der kerk, het aan stukken slaan van de torendeur en eindelijk, het beschadigen van den muur in het ruim der kerk, van al hetwelk de schaden op *f* 1050, zijn begroot.

AMSTERDAM, den 12. Augustus.

Aan de Redactie.

Mijn matig bestaan als handwerksman mij niet toelatende om een ander nieuwspapier dan onze stedelijke Courant te lezen, heeft mijn zoon, die op een koopmans kantoor is, de commissie om mij, van tijd tot tijd, te verhalen, wat er voor mij zoo al wetenswaardigs in de tijdschriften, het advertentieblad of de Arnhemsche Courant staat. Door dien goeden jongen, over wiens dienstvaardigheid voor zijne ouders ik reden heb mij te verheugen, en wien ik niet te vergeefs heb laten onderwijzen in hetgeen hij [illegible] te weten, verneem ik dan ook altijd nog iets meer dan een [illegible], dat ik van het artikel »*Kwakzalverij*," [illegible] Courant No. 87, waarin bijzonder gewag gemaakt [illegible] snoever, den beruchten doctor LUSARDI, die [illegible] noemt, en over wien ik in de gelegenheid ben U [illegible] gedrag en kunde, mede te deelen. Ik besloot hiertoe [illegible] ouders tot ouders een Amsterdammer ben en te veel [illegible] kunnen dulden, dat vreemde gelukzoekers de onbeschaamdheid gebruiken, om op onze natie met schimp en verachting neder te zien, en zich voor te doen als waren zij tienmaal bekwamer en edelmoediger dan onze bekwaamste ingezetenen.

Die mijnheer LUSARDI dan, heeft, onder andere mislukkingen, ook den 15. Junij een buurman van mij aan het regteroog geopereerd, met dat gevolg, dat de man niet alleen even weinig uit hetzelve ziet als te voren, maar bovendien eene zeer zware ontsteking aan hetzelve heeft gekregen, niettegenstaande LUSARDI hem, op eenen beslissenden toon, had verzekerd, dat hij uit dit oog oneindig beter zou zien dan uit het linker, waaraan hij vroeger door een' onzer bekwaamste oogmeesters, *met het beste gevolg*, is geopereerd geworden. Ter wering van gezegde ontsteking, had hij hem eerst eene lating van 10 ons, toen van 1 pond en vervolgens weder van 10 ons voorgeschreven, doch zonder vrucht, waarna hij den lijder aan zijn lot heeft overgelaten, zeggende: » nu zal het wel beteren!" Maar de man heeft zijne toevlugt tot eenen Amsterdamschen oogmeester moeten nemen, in de hoop, dat deze het bedorven werk van LUSARDI zou [illegible] brengen. Die hoop begint zich langzamerhand te verwezenlijken en de [illegible] gestelde man gevoelt nu, in allen deele, hoe verkeerd het is [illegible] kwakzalvers op te houden en bekwame stadgenooten voorbij te gaan.

Eene gelijke teleurstelling ondervindt op dit oogenblik zekere heer van den *Helder*, die mij even goed bekend en door denzelfden LUSARDI, alhier, van de cataract geligt is. Ten gevolge eener verwaarloosde behandeling na de operatie, heeft gezegde man een zeer breed en ongunstig litteeken behouden, dat hem geweldig hindert in het zien en eene aanmerkelijke ontsteking veroorzaken moet. Ook deze heeft zijne toevlugt tot een' anderen Amsterdamschen oogmeester moeten nemen en beklaagt zich geweldig over zijne ligtgeloovigheid en vruchteloos opgeofferd geld.

Niemand echter heeft meerdere reden zich daarover te beklagen dan zekere oude, behoeftige vrouw, die, te zwak om naar LUSARDI te gaan, zich met eene toeslee naar zijn verblijf liet brengen, op hoop van *gratis* door hem behandeld te zullen worden. LUSARDI wilde hare oogen niet bezien, zonder vooraf een drie gulden voor zijne moeite ontvangen te hebben. De oude sloof zoo veel gelds niet bij zich hebbende, moest eerst naar haar huis zenden, om die som, een overgebleven spaarduitje, te laten halen. Dit gebeurd zijnde geeft zij den schraapzuchtigen doctor het gevorderde geld, en welk voordeel heeft zij van die opoffering? dat LUSARDI haar in de oogen kijkt en zegt: » vrouw ga maar weer naar huis, er is aan uw gezigt niets te doen!" welk eene teleurstelling! de arme oude ziel verliest nu op eens, zonder vrucht, vier gulden; want de sleevracht was ook meer dan eene gewone, omdat zij een uur had moeten wachten, en LUSARDI heeft de ongevoeligheid haar, drie gulden te behouden. Zulk eene vreemde edelmoedigheid verdient met regt vermelding in eene stad, waar honderde armen, om niet, van oogziekten genezen worden, en het geroep van LUSARDI: » laat de armen tot mij komen!" schier de eerste kreet was, die hij er deed hooren.

Maar, waar toeft de beruchte man? Te vergeefs wachten zijne patienten, waaronder een, die reeds duizend gulden aan hem heeft geofferd, drie weken langer dan hij afgesproken had, op zijne terugkomst van Aken. Zou hij, misschien ook denken: zalig zijn de bezitters, en het weêrkomen liefst geheel uitstellen? Wij zullen zien; en de ondervinding, wensch ik, zal onze stad- en landgenooten toch eenmaal wijzer maken in het vertrouwen en naloopen van vreemde gelukzoekers.

Uw dienstv. dienaar

R.

GESCHIEDKUNDIGE HERINNERINGEN.

Den 17. Augustus 1813 komt J. V. MOREAU, Fransch Veldheer, te *Praag*.

Den 18. dito 1807 wordt *Hessen-Cassel* met het koningrijk *Westphalen* vereenigd.

Den 18. dito 1477 heeft te *Gend* de huwelijks voltrekking plaats tusschen MARIA, dochter van hertog KAREL, met den Roomsch Koning MAXIMILIAAN.

ARNHEM, den 18. Augustus.

Het water is hoog in den *Rijn* aan de Paal:

Den 17 Aug. 1 El 6 Palm 2 Duim; gewassen 0 D. gevallen 0 D

Den 18 dito. 1 El 6 Palm 5 Duim; gewassen 0 D. gevallen 3 D

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.